

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18653/2024
28.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца Привредног друштва „Flory“ ДОО са седиштем у Београду – Земун, чији је пуномоћник Ивана Митровић Шумкарац, адвокат из ..., против тужених АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгана Динић Јотић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Жељко Пецињачки, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1785/24 од 03.04.2024. године, на седници већа одржаној 28.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1785/24 од 03.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1785/24 од 03.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 570/18 од 23.12.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени ВВ да тужиоцу исплати износ од 18.000,00 евра са каматом коју прописује Централна Европска банка на годишњем нивоу почев од 19.09.2013. године па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени АА и ББ, обоје из ..., обавезу да тужиоцу солидарно са туженим ВВ из ... исплате износ од 18.000 евра са каматом коју прописује Централна европска банка на годишњем нивоу почев од 19.09.2013. године па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ВВ да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 421.690,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженима АА и ББ на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 170.250,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом петим изреке, усвојен је делимично предлог тужиоца за одређивање привремене мере, па је туженом ВВ забрањено свако располагање, отуђење и оптерећење породичне стамбене зграде у

улици ... у Београду, на катастарској парцели .. КО Нови Београд, а све уз упис забране у јавну књигу РГЗ СКН Нови Београд, која привремена мера има трајати до правноснажног окончања овог поступка. Ставом шестим изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере којим је тражио да се туженима, забрани свако располагање, отуђење и оптерећење права коришћења удела од 38/148 идеалних делова градског грађевинског земљишта - кат парцела .. КО Нови Београд, укупне површине 1480 м², а све уз упис забране у јавну књигу РГЗ СКН Нови Београд.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1785/24 од 03.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе тужиоца и туженог ВВ и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев трећетуженог, за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ВВ је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса и непоштовања уставног начела једнакости.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је стицање без основа, а образложење побијане пресуде за одлуку о усвајању тужбеног захтева у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из члана 210. Закона о облигационим односима па није испуњем законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе, јер је одлучено сагласно пракси ревизијског суда, док питање ништавости предуговора по коме је тужулац туженом исплатио утужени износ представља чињенично стање сваког конкретног случаја. Тужени у ревизији не указује да су у конкретном случају испуњени услови за одлучивање о његовој посебној ревизији, већ указује на битну повреду одредаба парничног поступка и кроз погрешну примену материјалног права уствари указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а то нису разлози за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке у којима су судови другачије одлучивали у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема потребе ни за уједначавањем судске праксе.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу првом изреке применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП. Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужбу ради стицања без основа тужилац је поднео 19.09.2013. године, а вредност предмета спора је 18.000 евра у динарској противвредности.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Стајина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић